Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: Pn-26/2025-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E I P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Dubravki Kraljić, u pravnoj stvari 1. tužitelja Marka Zebe, Mostečka 17, Varaždin Breg, OIB: 61661629731 i 2. tužitelja Luke Zebe, Mostečka 17, Varaždin Breg, OIB: 03882239517, oboje zastupani po punomoćnici Jasmini Tot Solina, odvjetnici iz Varaždina, protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić & partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave dana 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, te objave presude 29. listopada 2026.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva na način kako je to navedeno u podnesku tužitelja od 3. lipnja 2026.

i p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, da isplati 1. tužitelju Marku Zeba, Mostečka 17, Varaždin Breg, OIB: 61661629731, novčani iznos od 2.112,30 EUR (dvije tisuće sto dvanaest eura i trideset centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, da isplati 2. tužitelju Luki Zeba, Mostečka 17, Varaždin Breg, OIB: 03882239517, novčani iznos od 3.292,05 EUR (tri tisuće dvjesto devedeset dva eura i pet centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana.

III. Odbija se dio tužbenog zahtjeva 1. tužitelja Marka Zeba radi isplate iznosa od 234,70 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2024. do isplate.

IV. Odbija se dio tužbenog zahtjeva 2. tužitelja Luke Zeba radi isplate iznosa od 365,79 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2024. do isplate.

V. Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176 da 1. tužitelju Marku Zeba, Mostečka 17, Varaždin Breg, OIB: 61661629731 i 2. tužitelju Luki Zeba, Mostečka 17, Varaždin Breg, OIB: 03882239517, u roku od 15 dana naknadi troškove ovog postupka u iznosu od 2.762,90 EUR (dvije tisuće sedamsto šezdeset dva eura i devedeset centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

1.1. Tužitelji Marko Zeba i Luka Zeba podnijeli su 23. svibnja 2025. tužbu protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d. radi naknade štete nastale na vozilima u vlasništvu 1. i 2. tužitelja, u prometnoj nezgodi koja se dogodila dana 13. prosinca 2024. oko 05:45 sati, u mjestu Gornji Kneginec, Varaždin Breg, Mostečka 17, kada je došlo do udara vozila osiguranika tuženika u vozila 1. i 2. tužitelja, a koju je nesreću skrivio osiguranik tuženika. Tom prilikom prouzročena je šteta na vozilu 1. tužitelja Marka Zeba, registarske oznake VŽ 936-PK, marke Renault Kangoo, godina proizvodnje 2001. i na vozilu 2. tužitelja Luke Zeba, registarske oznake VŽ 455-IV, marke Volkswagen Polo, godina proizvodnje 2015. Prema potvrdi PPP Varaždin od 17. prosinca 2024. osiguraniku tuženika je izdan prekršajni nalog zbog prouzročenja predmetne nezgode i to počinjenja prekršaja iz čl. 46. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, uz primjenu čl. 293. st. 1. i 289. st. 1. istog zakona.

1.2. Tužitelji su se obratili tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete, međutim tuženik je tek djelomično namirio prouzročenu štetu na prethodno opisanim vozilima, pritom uzimajući u obzir i postotak navodnog doprinosa šteti od strane tužitelja s obzirom na to da su njihova vozila bila nepropisno parkirana. Tužitelji međutim smatraju da nepropisnim parkiranjem nisu doprinijeli šteti u bilo kojem postotku. Naime, način parkiranja vozila tužitelja nije u uzročnoj vezi s protupravnim nastupom osiguranika tuženika, a niti je na bilo koji način doprinijelo štetnom događaju. Navode da bi do udara vozila došlo čak i da vozila nisu bila tamo parkirana, no tada bi došlo do oštećenja ograde, moguće i kuće tužitelja, što bi predstavljalo i veću štetu od one koja je prouzročena.

1.3. Drugotužitelj napominje da je vozilo Volkswagen Polo, reg. oznake VŽ 455-IV na dan štetnog događaja bilo vlasništvo Agram leasing d.o.o., međutim vlasništvo ovog vozila preneseno je 21. siječnja 2025. na njega, te je isti ovlašten na pokretanje ovog postupka kao oštećenik.

1.4. Tužitelji navode oštećenja koja su nastala na njihovim vozilima, a koja su utvrđena izvidom štete od strane tuženika te navode da prema očitovanju tuženika

popravak oba vozila nije rentabilan odnosno da je za oba vozila riječ o totalnoj šteti za što je tuženik 1. tužitelju isplatio iznos od 560,00 EUR, a društvu Agram Leasing d.o.o. iznos od 2.700,80 EUR, dok je prigovore protiv takve odluke odbio. Tužitelji, osim što osporavaju svoj doprinos šteti, osporavaju visinu isplaćene odštete smatrajući da isplaćenim iznosima šteta nije namirena u cijelosti. Smatraju da je vozilo 1. tužitelja na dan štetnog događaja vrijedilo svakako 2.500,00 EUR, a vozilo 2. tužitelja svakako 7.000,00 EUR, a to uzevši u obzir i javno dostupne podatke o cijenama vozila takvih i sličnih karakteristika u oglasnicima kao i stanje predmetnih vozila. Prvotužitelj navodi da nije mogao, niti može kupiti drugo takvo vozilo iznosom koji je primio od tuženika, uvećanom za vrijednost olupine koju je zadržao. Drugotužitelj ističe i da od isplaćenog iznosa od 2.700,80 EUR iznos od 2.636,80 EUR otpada na štetu na vozilu, a preostali dio odnosi se na trošak vuče vozila.

1.5. Stoga na ime štete prouzročene na vozilu 1. tužitelj potražuje iznos od 1.500,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2024. do isplate, a 2. tužitelj iznos od 3.000,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. prosinca 2024. do isplate, navodeći da će uskladiti tužbeni zahtjev po primitku nalaza vještaka.

2.1. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje nastanak štetnog događaja od 13. prosinca 2024. kao i da je vozilo registarskih oznaka VŽ 485-RV bilo osigurano kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti, no ističe prigovor suodgovornosti 1. tužitelja i 2. tužitelja za nastanak štetnog događaja zbog nepropisno parkiranih vozila. Naime, iz potvrde PPP Varaždin proizlazi kako su predmetna vozila bila nepropisno parkirana te su zbog počinjenih prekršaja iz čl. 82. st. 1. ZSPC tužiteljima naplaćene novčane kazne, a iz čega proizlazi doprinos istih nastanku štetnog događaja.

2.2. Tuženik osporava i visinu štete jer je na oba vozila nastala totalna šteta i popravak je neisplativ te iznosi koje tužitelji potražuju ne odgovaraju iznosima totalne štete na vozilima oštećenim u predmetnom događaju. Sukladno doprinosu tužitelja i visini štete na vozilima, tuženik je 1. tužitelju za štetu na vozilu isplatio iznos od 560,00 EUR, dok je društvu AGRAM LEASING d.o.o. – Podružnica Varaždin isplatio iznos od 2.700,80 EUR od čega se iznos od 2.636,80 EUR odnosi na štetu na vozilu. Slijedom navedenog osporava i aktivnu legitimaciju 2. tužitelja.

2.3. Tuženik nadalje osporava i tijek zatezne kamate jer iz navoda tužitelja ne proizlazi da su popravili vozila te u tu svrhu ne dostavljaju ikakve račune, a kamata na nerepariranu štetu može početi teći tek od presuđenja.

2.4. Stoga tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev i tužitelja obveže na naknadu parničnog troška tuženiku.

3.1. U podnesku od 11. rujna 2025. tužitelji ponavljaju svoje navode da ne postoji nikakav njihov doprinos šteti neovisno o nepropisnom parkiranju. Navode da je na njihovim vozilima prouzročena totalna šteta. Vozila nisu oštećena samo primjerice bočno, gdje su, s obzirom na način parkiranja, položajno dijelom bila na kolniku. Do nezgode je došlo uslijed činjenice što osiguranik tuženika nije vozio kolnikom, dakle sredinom obilježene prometne trake. Stoga način parkiranja vozila tužitelja, s obzirom na intenzitet oštećenja, nema nikakve uzročne veze s načinom vožnje osiguranika tuženika, a time i prouzročenjem štete u konkretnim okolnostima. Osim navedenog, zapreke na kolniku u vidu nepropisno zaustavljenih ili parkiranih vozila na cestama u naselju su uobičajene zapreke koje vozači moraju predvidjeti, a kada ih jasno i na vrijeme mogu uočiti, kao što je to bio slučaj u konkretnom predmetu, tada su dužni

brzinu kretanja vozila smanjiti i ispod one koja je zakonom propisana kao maksimalno dopuštena.

3.2. Neosnovanim tužitelji smatraju prigovor promašene aktivne legitimacije 2. tužitelja budući da iz potvrde AGRAM LEASING d.o.o. od 21. siječnja 2025. proizlazi da su podmirene sve obveze po Ugovoru o financijskom leasingu sklopljenom sa 2. tužiteljem za vozilo VW POLO 1.4. TDI, te da su ostvarene sve pretpostavke za nesmetani prijenos vlasništva. Dakle, vozilo je predano u posjed i preneseno u vlasništvo 2. tužitelja.

3.3. Tužitelji osporavaju navode tuženika vezane uz visinu štete iz razloga kako je navedeno u tužbi, kao i tuženikov prigovor tijeku zatezne kamate koji je određen sukladno čl. 1086. Zakona o obveznim odnosima. Smatraju da bi drugačije stajalište dovelo do situacije u kojoj, protivno odredbi čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, osiguratelj u uvjetima nesporne osnove odštetnog zahtjeva ne bi bio dužan izvršiti nikakva plaćanja sve do donošenja sudske odluke o obvezi.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu, saslušao je tužitelje kao parnične stranke, proveo je prometno-tehničko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Stivenu Šijaku te pročitao njegov nalaz i mišljenje od 13. travnja 2026. i dopunu nalaza od 14. rujna 2026., saslušao je vještaka na ročištu 15. rujna 2026. kao i svjedoka Karla Jarića, dok su od saslušanja svjedokinje Natalije Zeba tužitelji odustali. Kao nepotreban odbijen je dokazni prijedlog tuženika za provođenje novog prometnog vještačenja budući da je sud ocijenio da je prometno-tehnički vještak u svojoj dopuni nalaza, izrađenoj povodom prigovora tuženika na nalaz i mišljenje kao i svojim saslušanjem na ročištu 15. rujna 2026. u cijelosti otklonio sve prigovore tuženika, što će niže biti dodatno obrazloženo.

5. Valja reći da je na ročištu za glavnu raspravu 15. rujna 2026. sud odbio i prijedlog tuženika radi dodjele roka za očitovanje na pisanu dopunu nalaza i mišljenja vještaka kao i na dokumentaciju (oglase) koje je vještak prilikom saslušanja na tom ročištu priložio u spis. Naime, iako je vještak dostavio pisano očitovanje na prigovore tuženika dan prije ročišta za glavnu raspravu te je tek na tom ročištu ova dopuna nalaza uručena tuženiku, valja reći kako je vještak i usmeno iznio istovjetne navode na ročištu 15. rujna 2026. pa je tako, dakle, tuženik s istima bio upoznat neposredno na tom ročištu te je vještaku mogao postavljati pitanja i tražiti dodatna razjašnjenja, a i dokumentacija (oglasi) koje je u prilog svojih navoda vještak predao na ročištu nije u toj mjeri opsežna da bi bilo potrebno njezino dodatno proučavanje. Slijedom navedenog, sud je ocijenio da nije osnovan prijedlog tuženika radi dodjele roka za očitovanje, a što bi dovelo do odgode ročišta i zaključenja glavne rasprave te bi bilo suprotno načelu ekonomičnosti postupka iz čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP).

6. Nakon provedenog vještačenja tužitelji su tužbeni zahtjev uskladili s nalazom i mišljenjem vještaka (umanjeno za isplaćene iznose štete) tako da 1. tužitelj potražuje iznos od 2.347,00 EUR, a 2. tužitelj iznos od 3.657,84 EUR. Budući da su time tužitelji povećali tužbeni zahtjev, u tom su smislu preinačili tužbu sukladno čl. 191. st. 1. ZPP, a unatoč protivljenju tuženika toj preinaci, sud je istu na temelju odredbe čl. 190. st. 2. i st. 3. ZPP dopustio te odlučio kao u izreci rješenja smatrajući da bi navedena preinaka bila svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama te da je ista dopuštena

i nakon zaključenja prethodnog postupka budući da se radi o usklađenju s nalazom i mišljenjem vještaka koje je vještačenje provedeno nakon zaključenja prethodnog postupka.

7. Na temelju provedenog dokaznog postupka te nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka sukladno čl. 8. ZPP sud je odlučio kao u izreci presude.

8. Predmet spora je tražbina s osnova naknade imovinske štete nastale na vozilima tužitelja u štetnom događaju dana 13. prosinca 2024.

9. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja i pasivna legitimacija tuženika, a sporna je aktivna legitimacija 2. tužitelja, isključiva odgovornost osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja odnosno doprinos oba tužitelja nastanku štete, visina štete i tijek zatraženih zakonskih zateznih kamata.

10. Prvenstveno, a vezano uz prigovor nedostatka aktivne legitimacije 2. tužitelja, valja reći da nije sporno da je u trenutku nastanka predmetnog štetnog događaja vozilo reg. oznake VŽ 455-IV, marke Volkswagen Polo bilo u vlasništvu Agram leasing d.o.o., kako to proizlazi i iz potvrde PU Varaždinske, PPP Varaždin od 17. prosinca 2024. i preslike prometne dozvole za navedenog vozilo. Međutim, također valja reći da iz dopisa Agram leasing d.o.o. od 21. siječnja 2025. proizlazi da je 2. tužitelj s tim društvom 6. rujna 2021. za navedeno vozilo sklopio Ugovor o financijskom leasingu broj 31/116/21 te da su s danom 21. siječnja 2025. podmirene sve obveze po tom ugovoru i ostvarene sve pretpostavke za nesmetan prijenos vlasništva, a što proizlazi i iz dostavljenog Ugovora o financijskom leasingu od 6. rujna 2021. uz priležeću dokumentaciju vezanu uz sklapanje ugovora, e-mail korespondencije od 17. rujna 2025. te dopisa Agram leasing d.o.o. od 29. prosinca 2025. uz dostavljenu dokumentaciju o prijenosu vlasništva navedenog vozila na 2. tužitelja. Slijedom navedenog, sud utvrđuje neosnovanim ovaj prigovor tuženika te utvrđuje da je 2. tužitelj, kao vlasnik vozila reg. oznake VŽ 455-IV, marke Volkswagen Polo koje je bilo oštećeno u predmetnoj prometnoj nesreći, aktivno legitimiran u ovoj parnici.

11. Kako je rečeno, među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja - prometne nesreće od 13. prosinca 2024. u mjestu Gornji Kneginec, Mostečka 17, u kojoj je osiguranik tuženika Karlo Jarić, vozeći vozilom reg. oznake VŽ 485-RV, marke Škoda Rapid, udario u parkirana vozila 1. i 2. tužitelja na kojima je uslijed toga nastala šteta, kao što nije sporno i da je vozilo reg. oznake VŽ 485-RV bilo osigurano kod tužitelja policom osiguranja od automobilske odgovornosti, iz čega slijedi nesporna pasivna legitimacija tuženika u ovom postupku.

12. Vezano uz tuženikov prigovor suodgovornosti 1. i 2. tužitelja za nastanak štetnog događaja zbog nepropisno parkiranih vozila, sud je iz podataka potvrde PPP Varaždin od 17. prosinca 2024. utvrdio da je prema Karlu Jariću, vozaču vozila osiguranog kod tuženika, izdan prekršajni nalog zbog počinjenog prekršaja iz čl. 46. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20, 85/22, 114/22, 133/23 i 145/24, dalje: ZOSPC) prema kojoj odredbi vozač motornog vozila za kretanje u prometu mora koristiti isključivo kolnik, kretati se sredinom obilježene prometne trake

odnosno trakom namijenjenom za promet one kategorije vozila kojoj vozilo pripada, osim u slučaju opasnosti za život zdravlje i imovinu, dok je svakome od tužitelja na mjestu događaja naplaćena novčana kazna zbog počinjenja prekršaja iz čl. 82. st. 1. ZSPC koja odredba propisuje zabranu zaustavljanja ili parkiranja vozila na mjestima navedenim u točkama 1. do 13. tog stavka. Navedeno je vidljivo i iz samog prekršajnog naloga priležećeg u spisu PU Varaždinske vezanom uz predmetnu prometnu nesreću (prekršajni nalog klasa: 211-07/25-3/525 od 22. siječnja 2025.) kojim je Karlo Jarić proglašen krivim za počinjenje navedenog prekršaja iz čl. 46. st. 1. ZSPC koji je počinio upravljajući osobnim automobilom reg. oznake VŽ 485-RV Mostečkom ulicom u mjestu Varaždin Breg iz smjera Jakopovec u smjeru Topličke ulice kojom se prilikom dolaskom do kbr. 17 u blagom lijevom zavoju nije kretao sredinom obilježene prometne trake, već je vozilom sišao s kolnika u desnu stranu na nogostup gdje je prednjim dijelom osobnog automobila registarskih oznaka VŽ 485-RV udario u zadnji dio osobnog automobila registarskih oznaka VŽ 455-IV koji je bio nepropisno parkiran na nogostupu od strane Luke Zeba. Od jačine udara osobni automobil registarske oznake VŽ 455-IV odbačen je naprijed gdje je prednjim dijelom udario u zadnji dio osobnog automobila registarske oznake VŽ 936-PK koji je bio nepropisno parkiran na nogostupu po Marku Zeba. Od jačine udara osobni automobil registarske oznake VŽ 936-PK odbačen je naprijed gdje je prednjim dijelom udario u prednji dio teretnog automobila registarske oznake VŽ 797-PR koji je bio nepropisno parkiran na nogostupu po Nataliji Zeba, a na vozilima je nastupila materijalna šteta.

13. Na spornu okolnost suodgovornosti tužitelja za nastanak prometne nesreće provedeno je i saslušanje svjedoka Karla Jarića te oba tužitelja. Sve saslušane osobe u svojim iskazima, koji su međusobno suglasni u svim bitnim dijelovima, potvrđuju nastanak prometne nesreće na način kako je to opisano u prednje navedenom prekršajnom nalogu. Kod toga tužitelji iskazuju da nisu vidjeli sam nastanak predmetnog događaja, a svjedok Karlo Jarić sam je iskazao da se nesreća dogodila iz razloga što nije bio dovoljno pažljiv tijekom vožnje, a što ni sam ne zna točno objasniti, te navodi da je cesta tada bila skliska i da je proklizao vozilom u zavoju nakon čega je došlo do udara njegovog vozila u parkirana vozila. Ovaj svjedok navodi da su sva tri parkirana vozila bila parkirana na nogostupu, a da je možda jedno od njih jednim kotačem bilo na kolniku, u što nije siguran s obzirom na protek vremena i na samu stresnu situaciju. Međutim, oba tužitelja navode da su sva tri vozila cijelom svojom širinom i dužinom bila parkirana na nogostupu te niti jednim dijelom nisu stajala niti bila parkirana na kolničkoj traci, kao i da vozila nisu micali do dolaska djelatnika policije. Budući da je ovakav položaj vozila vidljiv i iz fotografija u spisu kao i na situacijskom planu sačinjenom po djelatnicima MUP prilikom očevida te je u zapisniku s očevida također potvrđeno da do dolaska ekipe za očevid mjesto događaja prometne nesreće nije izmijenjeno, sud ocjenjuje ove iskaze tužitelja vjerodostojnima te utvrđuje da su njihova vozila u cijelosti bila parkirana na nogostupu, cijelom širinom i dužinom te se ni jednim svojim dijelom nisu nalazila na kolniku.

14. Iako ovakav način parkiranja vozila nedvojbeno predstavlja prometni prekršaj za koji su tužitelji na licu mjesta platili novčanu kaznu, sporno je u ovom postupku da li su tužitelji takvim parkiranjem vozila pridonijeli nastanku predmetne prometne nesreće. Slijedom navedenog, na ovu je okolnost provedeno prometno-tehničko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Stivenu Šijaku.

15. U svom nalazu i mišljenju od 13. travnja 2026. vještak opisuje mehanizam odvijanja nesreće na način da je vozač vozila Škoda Karlo Jarić na izlasku iz lijevog zavoja u nastavku kretanja prešao na nogostup te udario u parkirana vozila na nogostupu. Policijska ekipa za očevid na licu mjesta nije našla tragove koji bi ukazivali na mehanički kvar vozila ili destabilizaciju uslijed nekog vanjskog utjecaja. Vještak razdvaja nesreću na tri međusobna naleta i to najprije nalet vozila Škoda na vozilo 2. tužitelja Volkswagen Polo, drugi nalet u odbačaju vozila Volkswagen Polo u vozilo 1. tužitelja Renault Kangoo, a posljednji u odbačaju vozila 1. tužitelja u vozilo Kangoo vlasnice Natalije Zeba. Vještak utvrđuje da je brzina vozila Škoda u trenutku nesreće iznosila 56,86 km/h, a da su sva vozila u nizu parkirana na nogostupu bila u stanju mirovanja. Na mjestu nesreće postojala su svjetla javne rasvjete te nisu postojale nikakve prepreke u viđenju prostiranja kolnika i razdvajanja kolnika i nogostupa. Vještak navodi da je vozač upravljao vozilom brzinom koja je ispod granične brzine zavoja (98,59 km/h) te uzrok nesreće nije povećana brzina kretanja, već moguće psiho-fizičko stanje vozača ili neka vanjska distrakcija. Stoga je vozač Jarić mogao izbjeći nesreću pažljivijom i opreznijom vožnjom, praćenjem prometne situacije te prvenstveno držanjem vozila unutar svoje prometne trake, ostajanjem u svojem prometnom toku i neulaženjem u drugi prometni tok kao i dodatnim smanjivanjem brzine vožnje na onu brzinu koja bi mu omogućila manji prostorno-vremenski pomak, a samim time pružila dulje vrijeme reakcije i opažanja te mogućnost ispravljanja i vraćanja vozila iz nepoželjne putanje. Vještak nadalje navodi da nepropisno parkirana vozila na nogostupu prometno gledajući nisu imala nikakav utjecaj na način odvijanja nesreće ni njezinu dinamiku, ista su bila u stanju mirovanja, na njima nisu bila upaljena svjetla niti su postojali bilo kakvi ometajući faktori koji bi utjecali na odvijanje nesreće, a i svi ostali sudionici u prometu normalno su prolazili pokraj njih.

16. U pogledu ovog dijela nalaza i mišljenja vještaka tužitelji nisu stavljali nikakve primjedbe, dok je tuženik zatražio očitovanje vještaka o tome bi li štetni događaj bio izbjegnut da su vozila 1. i 2. tužitelja bila propisno parkirana. Na ročištu 15. rujna 2026. vještak navodi da bi nesreća bila izbjegnuta da su vozila bila parkirana na bilo kojem drugom mjestu osim na nogostupu gdje je došlo do prelaska osobnog vozila s kolnika na nogostup.

17.1. Nalaz i mišljenje vještaka u pogledu prednje navedenih okolnosti sud u cijelosti prihvaća kao nalaz i mišljenje izrađen po stručnom i nepristranom vještaku te valjano obrazložen.

17.2. Iz navedenog nalaza proizlazi nedvojbena odgovornost osiguranika tuženika za nastanak prometne nesreće iz razloga, kako je to utvrđeno i u prekršajnom nalogu, ne pridržavanja odredbi čl. 46. st. 1. ZSPC pri čemu isključiva odgovornost za ovakvo kretanje vozila kojim je vozač s kolnika prešao na nogostup leži isključivo na vozaču tog vozila budući da niti jednim provedenim dokazom nisu utvrđene ikakve vanjske okolnosti koje su dovele do toga, a pogotovo bilo kakva opasnost za život, zdravlje i imovinu (sukladno čl. 46. st. 1. ZSPC).

17.3. U pogledu dijela nalaza u kojem vještak navodi kako parkirana vozila nisu imala nikakav utjecaj na način odvijanja prometne nesreće valja reći da kod toga vještak navodi kako taj položaj vozila nije imao utjecaj na način odvijanja nesreće u smislu da bi svojim kretanjem ili bilo kakvim ometajućim faktorima utjecali na nastanak nesreće. Međutim, isto je tako činjenica, koju potvrđuje i vještak prilikom usmenog saslušanja, da bi nesreća bila izbjegnuta da vozila nisu bila parkirana na mjestu na kojem sukladno zakonskim odredbama iz čl. 82. st. 1. toč. 10. ZSPC nisu smjela biti

parkirana (nogostup) pri čemu nisu relevantni navodi tužitelja kojima oni obrazlažu razloge zbog kojih su ta vozila bila parkirana na nogostupu (nemogućnost parkiranja na dvorištu zbog radova) jer ova zakonska odredba ne predviđa bilo kakve iznimke od zabrane parkiranja na nogostupu. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da je osnovan tuženikov prigovor suodgovornosti 1. i 2. tužitelja za nastanak prometne nesreće i nastanak štete i to svakoga u omjeru od 10%. Pri tome sud ne smatra osnovanima navode da bi do udara vozila osiguranika tuženika došlo čak i da na mjestu nesreće nisu bila parkirana vozila tužitelja jer bi tada došlo do oštećenja ograde, a moguće i kuće tužitelja odnosno i veće štete jer se radi o paušalnim hipotetskim navodima tužitelja koji nisu relevantni za utvrđenje pretpostavki za odgovornost za štetu u ovom sporu.

18. Što se tiče visine tužbenog zahtjeva, iako je među strankama nesporno da je nastala totalna šteta na oba vozila 1. i 2. tužitelja te nije sporno da su s osnova naknade imovinske štete na predmetnim vozilima isplaćeni iznosi koji se navode u tužbi, sporna je visina štete.

19.1. U pogledu visine štete prometno-tehnički vještak Stiven Šijak u svom nalazu i mišljenju od 13. travnja 2026. u odnosu na oba vozila navodi da je šteta ispravno okarakterizirana kao totalna budući da je cijela karoserija oba vozila uvinuta te samo broj radnih sati potrebnih za popravak vozila prelazi cijenu vozila zbog čega je popravak ekonomski neisplativ.

19.2. U odnosu na vozilo VW Polo, reg. oznake VŽ 455-IV navodi da novonabavna cijena vozila prema cjeniku zastupnika iznosi 18.370,48 EUR, a uz amortizaciju od ukupno 45,36% vrijednost ispravnog vozila (s PDV) u trenutku štete iznosi 8.332,85 EUR. Vrijednost ostatka vozila vještak utvrđuje u iznosu od 2.083,21 EUR pa tako stvarna šteta na vozilu iznosi 6.249,64 EUR.

19.3. U odnosu na vozilo Renault Kangoo, reg. oznake VŽ 936-PK vještak utvrđuje novonabavnu cijenu vozila prema cjeniku zastupnika u iznosu od 32.300,00 EUR, a uz amortizaciju od ukupno 12% vrijednost ispravnog vozila s PDV u trenutku štete iznosi 3.876,00 EUR. Kad se od toga oduzme vrijednost ostatka vozila koju vještak procjenjuje u iznosu od 969,00 EUR, stvarna šteta na vozilu iznosi 2.907,00 EUR.

20. Na ovaj dio nalaza i mišljenja vještaka tužitelji nisu imali nikakve primjedbe, već su sukladno istom precizirali tužbeni zahtjev tako da, umanjujući iznose štete koje u nalazu navodi vještak za nesporno isplaćene iznose od strane tuženika prije pokretanja ovog postupka, 1. tužitelj potražuje iznos od 2.347,00 EUR, a 2. tužitelj iznos od 3.657,84 EUR.

21. Tuženik je u podnesku od 25. lipnja 2026. prigovorio nalazu i mišljenju vještaka u pogledu utvrđene visine štete na oba vozila. Naime, navodi da je vozilo marke Renault Kangoo staro gotovo 25 godina, s preko 250000 km, pa se postavlja pitanje tko bi takvo vozilo uopće i kupio, a pogotovo za iznos od gotovo 4.000,00 EUR. U odnosu na vozilo marke Renault Kangoo ističe i da postoje ranija oštećenja od tuče što je vještak propustio cijeniti, štoviše vozilo i "nagrađuje" zbog stanja vozila. U odnosu na oba vozila tuženik prigovara utvrđenim novonabavnim vrijednostima vozila za koje nije jasno temeljem kojih je podataka vještak iste utvrdio i na koja se vozila novonabavne vrijednosti odnose. U prilog svojih tvrdnji tuženik dostavlja ispise iz CVH kataloga rabljenih vozila te ispise iz oglasnika.

22.1. U dopuni nalaza i mišljenja od 14. rujna 2026., vezano uz prigovore tuženika, vještak navodi da je koristio novonabavne cijene vozila na tržištu prema cjeniku proizvođača koje prilaže u spis te kao potvrdu ispravnosti cijena ovlaštenih zastupnika vozila Renault i VW prilaže cjenik vozila Kangoo po cjeniku novonabavnih cijena Ministarstva financija-Carinske uprave (na ovu cijenu se još obračunava PPMV-posebni porez na motorna vozila), a prema kojima se izračunavaju doprinosi za sva vozila u RH. Budući da je tužitelj prilagao CVH tablice za 2024. godinu, priložio je ispise i za 2026. i za 2024. godinu. Napominje da CVH tablice nisu pratile stanje tržišta u RH nakon poskupljenja vozila te stoga predstavljaju samo približnu orijentacijsku cijenu, no s ovim cijenama treba biti oprezan i uvijek ih treba kontrolirati s cijenama ovlaštenih zastupnika, kao i carinskim cijenama Ministarstva financija RH prema kojima se vrše svi izračuni u RH.

22.2. Na ročištu 15. rujna 2026. vještak dodatno pojašnjava kako tuženik postavlja problem novonabavnih cijena vozila koje su izračunavane prema tržišnim cijenama vozila tj. prema cjeniku ovlaštenog zastupnika vozila. Ista je cijena u velikoj razlici s cijenama kataloga CVH – Centra za vozila Hrvatska. Kako bi obrazložio razliku u cijenama, navodi da katalog CVH nije pratio rast tržišta koji u posljednjih pet godina iznosi oko 40% tj. tablice CVH su ostale iste kao i prije rasta cijena vozila pa su cijene čak na razini onih prije ulaska u EU. Zbog toga je ove cijene potrebno korigirati prema cijenama na hrvatskom tržištu odnosno prema cjeniku Ministarstva financija – Carinske uprave prema kojem se upravo obračunavaju cijene kod uvoza vozila pa tako i ovlašteni zastupnici preuzimaju iste cijene. Sukladno tome došlo je do znatnog poremećaja tržišta pa katalog CVH više ne može biti aktualan i ne prikazuje realne cijene na hrvatskom tržištu. Centar za vozila Hrvatska je privatna firma, dok carinska uprava predstavlja cijene aktualne u RH. Nadalje, što se tiče cijena rabljenih vozila, navodi da je analizirao cijene vozila u oglasnicima i sukladno tome izračunata cijena u nalazu predstavlja realnu cijenu. Oglasi koji su priloženi uz podnesak tuženika predstavljaju željenu cijenu na tržištu, a ne realnu cijenu tj. prosječnu izračunatu cijenu koja se dobiva izračunom po metodologiji Prometnog fakulteta u Zagrebu. Što se tiče vozila Renault Kangoo, isto je vrlo traženo na tržištu zbog svoje čvrstoće i velikog teretnog prostora, dok vozila iz koncerna Volkswagen standardno dobro kotiraju na našem tržištu. Vještak navodi da je, osim oglasa koje je tuženik za rabljena vozila te vrste priložio uz svoj podnesak, pregledavao i druge oglase na tržištu te je usporedbom oglasa došao do cijene koju je naveo u nalazu, a osim toga i po vlastitom iskustvu rada kao prometnog vještaka poznato mu je da navedena vozila dobro kotiraju na tržištu. Vezano uz prigovor tuženika koji se tiče ranijih oštećenja od tuče na vozilu VW Polo navodi da su ista uzeta u obzir kod izračuna amortizacije vozila VW Polo i to u stavci stanje vozila 7 umjesto stavke stanje vozila 10. Što se tiče načina na koji je vještak utvrdio novonabavnu vrijednost vozila VW Polo u iznosu od 18.370,48 EUR vještak navodi da je istu utvrdio prema cjeniku ovlaštenog zastupnika Volkswagen te da se radi o identičnom modelu kao u nalazu i mišljenju odnosno baznom modelu vozila Polo. Iste cijene su priložene u dopuni nalaza, a ispod tog cjenika je prikazana cijena carinske uprave koja odgovara novonabavnoj cijeni tog vozila. Cjenik koji je koristio je cjenik iz 2026. godine, a budući da je tuženik priložio stare cjenike, vještak je priložio i dokaz carinske uprave da su njihovi cjenici krivi. Što se tiče pitanja radi li se o potpuno jednakom modelu kao predmetno vozilo Polo, vještak odgovara da se radi o prvom nasljedniku ovoga modela budući da ovakav model više ne postoji i isto je rađeno prema pravilima struke. S obzirom na to da se radi o nasljedniku predmetnog vozila, vještak je na stranici 28 nalaza i mišljenja jasno pokazao da je uračunata zastara, a

što je vidljivo iz stavke "zast – 2". Oštećeno vozilo ima snagu motora od 55 kw, dok je vozilo u cjeniku 59 kw što je najbliže oštećenom vozilu, a na pitanje je li korigirao procijenjenu cijenu zbog jačine motora, odgovorio je da takva korekcija ne postoji u tablicama Prometnog fakulteta, već je dovoljno da je novonabavna cijena od prvog nasljednika tog vozila. Na pitanje što u nalazu i mišljenju znači "korek RH 25" i sukladno kojim pravilima struke nagrađuje vozilo za preko 10%, odgovorio je da to znači da starija vozila imaju korekciju od 13 do 15%, a novija vozila korekciju od 25 do 30% što odgovara rastu cijena na tržištu RH, a na što se i odnosi naznaka "RH". Isto je raspravljeno na stručnom seminaru prometnih vještaka gdje je tema bila upravo korigiranje cijene kod tržišta RH. Ako se u obzir uzme ova korekcija, dobiva se točna cijena današnjih vozila na tržištu, a kao što je i napomenuo, cijene su se mijenjale te su vozila niže klase danas dvostruko skuplja nego prijašnjih godina. Na pitanje zašto je nagradio vozilo uvećavajući njegovu preostalu vrijednost zbog stanja kad su na istom vidljiva ranija oštećenja od tuče, vještak je odgovorio da se oštećenje od tuče može lako korigirati bez lakiranja. Osim toga, vještak nije provjeravao da li je aktiviran popravak od tuče što je logičan slijed događaja nakon oštećenja. Na pitanje u odnosu na Renault Kangoo na koji način je utvrdio novonabavnu vrijednost od 32.300,00 EUR i na koji se model vozila cijena odnosi, vještak je odgovorio da je isto preuzeo od ovlaštenog zastupnika Renault vozila i da se radi o nasljedniku vozila oštećenog u nesreći i to zadnjem odnosno najnovijem nasljedniku tog modela, a što se uzima prema pravilima struke. Kod toga vještak pojašnjava zbog čega je u pogledu vozila Polo govorio o prvom nasljedniku, a kod vozila Kangoo govori o zadnjem nasljedniku, na način da se traži najbliži nasljednik po snazi i tehničkim karakteristikama, a novonabavna cijena se uzima od najmlađeg takvog vozila na tržištu. Na daljnje pitanje što znači "korek RH 14" kod procjene Kangoo i sukladno kojim pravilima struke se nagrađuje vozilo za preko 10%, vještak je odgovorio da je na ovo pitanje odgovoreno kao i u odgovoru na ista pitanja za vozilo Polo. Na pitanje da li je uračunao zastaru kod vozila Kangoo obzirom da se radi o 26 godina starom vozilu, odgovorio je da jest, a što je vidljivo iz stavke "zast – 4". Na pitanje kolika je snaga motora oštećenog vozila Kangoo, a kolika je snaga vozila koje je uzeo u obzir, odgovorio je da je snaga oštećenog vozila 59 kw, a 85 kw je snaga vozila koje je uzeo u obzir kod procjene. Na pitanje je li ova snaga utjecala na procjenu, odgovorio je da se radi o točnom nasljedniku predmetnog oštećenog vozila, a tablice Prometnog fakulteta ne uzimaju korekciju snage. Na pitanje, s obzirom na to da je izjavio da sami oglasi predstavljaju "željene cijene", a ne realne cijene vozila, kako objašnjava da su sve cijene iz oglasnika koje je u spis dostavio tuženik niže od cijena koje je on procijenio, odgovorio je da je i on pribavio cijene iz oglasnika koje je priložio u spis upravo zbog ovakvih pitanja od strane tuženika.

23. Nakon saslušanja vještaka tuženik je ustrajao na svojim prigovorima na njegov nalaz i mišljenje smatrajući da i nakon saslušanja vještaka proizlazi da je on prilikom određivanja vrijednosti vozila uzimao u obzir novije modele i jaču snagu od oštećenih vozila, što svakako utječe na cijenu, a osim toga njegova procjena nema uporišta u cjeniku CVH ni aktualnim oglasima. Stoga je tuženik predložio provođenje novog prometno-tehničkog vještačenja na okolnost visine štete čemu su se tužitelji usprotivili kao nepotrebnom dokaznom prijedlogu usmjerenom na odugovlačenje postupka. Sud je, kako je ranije rečeno, odbio ovaj dokazni prijedlog tuženika kao nepotreban smatrajući da je vještak u potpunosti odgovorio na sva pitanja i primjedbe tuženika te za svoje navode dao uvjerljiva i logična objašnjenja te ista potkrijepio

dodatnim dokazima na kojima je zasnivao svoj nalaz. Stoga je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka i u pogledu izračuna visine štete na vozilima 1. i 2. tužitelja.

24. Slijedom svega navedenog, sud je, utvrdivši na naprijed opisani način odgovornost svakog od sudionika događaja (tj. vozača vozila osiguranog kod tuženika te tužitelja) za nastanak štete, temeljem odredbe čl. 1072. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21,114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO) ocijenio tužbeni zahtjev djelomično osnovanim te naložio tuženiku da sukladno utvrđenoj odgovornosti svojeg osiguranika u omjeru od 90% naknadi utvrđenu imovinsku štetu svakome od tužitelja u istom omjeru, dakle 1. tužitelju u iznosu od 2.112,30 EUR, a 2. tužitelju u iznosu od 3.292,05 EUR, kako je to i navedeno u točkama I. i II. izreke presude, dok je kao neosnovan odbio preostali dio tužbenog zahtjeva.

25. Što se tiče zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate koju tužitelji potražuju od 13. prosinca 2024., valja reći da je odredbom čl. 12. st. 6. ZOOP propisano da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete u roku iz stavka 5. ovoga članka (najkasnije 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva), oštećena osoba ima pravo, uz dužni iznos naknade štete odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete, i na isplatu iznosa kamate i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, pri čemu se napominje da ove odredbe čine lex specialis u odnosu na odredbe o kamatama iz Zakona o obveznim odnosima. Iako u spisu nisu priloženi odštetni zahtjevi 1. i 2. tužitelja, iz dopisa tuženika od 18. prosinca 2024. upućenog 1. tužitelju Marku Zeba proizlazi da je njegov odštetni zahtjev radi naknade štete na vozilu VŽ 936-PK zaprimljen dana 13. prosinca 2024., kao što iz dopisa tuženika od 27. prosinca 2024. upućenog Agram leasing d.o.o. proizlazi da je i njegov odštetni zahtjev (kao tadašnjeg vlasnika vozila) radi naknade štete na vozilu VŽ 455-IV zaprimljen 13. prosinca 2024. Slijedom navedenog, sud je ocijenio osnovanim i sporedni zahtjev 1. i 2. tužitelja na isplatu zakonske zatezne kamate tekuće od 13. prosinca 2024. do isplate i to po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO.

26.1. Što se tiče odluke o naknadi troškova postupka, ista se temelji na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP kojom je propisano da sud može odlučiti da jedna stranka nadoknadi sve troškove koje je imala protivna stranka ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi.

26.2. Stoga sud utvrđuje da su tužitelji u sporu uspjeli svaki sa 90%, kako u pogledu osnove (odgovornost tuženika za naknadu štete), tako i u pogledu visine zahtjeva (dosuđenih iznosa), odnosno da nisu uspjeli u razmjerno neznatnim dijelovima svojih zahtjeva zbog kojih nisu nastali nikakvi posebni troškovi, zbog čega je tuženik tužiteljima dužan naknaditi sve troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP.

26.3. Kao potrebne za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP sud je tužiteljima priznao troškove:

- sastava prigovora/pritužbi na ponude tuženika (e-mail od 18. prosinca 2024. za 1. tužitelja Marka Zeba i pritužba od 8. siječnja 2025. za 2. tužitelja Luku Zeba) u ukupno zatraženom iznosu od 400,00 EUR sukladno tbr. 32. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023; dalje: Tarifa) koje im troškove sud dosuđuje temeljem čl. 151. st. 1. ZPP kao izdatak učinjen povodom ovog postupka budući da je isti očigledno bio usmjeren na mirno

rješenje spora između stranaka, a što je sukladno i načelu ekonomičnosti kako bi se izbjegli nepotrebni sudski postupci ukoliko stranke postignu izvansudski sporazum

- sastava tužbe u zatraženom iznosu od 220,00 EUR sukladno tbr. 7. toč. 1. i tbr. 40. toč. 1. Tarife

- obrazloženih podnesaka od 11. rujna 2025. (očitovanje na odgovor na tužbu) i od 2. lipnja 2026. (očitovanje i sređenje tužbenog zahtjeva nakon nalaza vještaka), u iznosu od po 220,00 EUR za svaki od podnesaka sukladno tbr. 8. toč. 1. i tbr. 40. toč. 1. Tarife

- troškove zastupanja na ročištima 3. prosinca 2025., 17. veljače 2026. i 15. rujna 2026., svakoga u zatraženom iznosu od 220,00 EUR sukladno tbr. 9. toč. 1. i tbr. 40. toč. 1. Tarife

- zatraženom PDV na sve gore navedene priznate troškove u ukupnom iznosu od 430,00 EUR sukladno tbr. 46. Tarife

- predujma za prometno-tehničko vještačenje u iznosu od 450,00 EUR

- sudske pristojbe na tužbu koji je platio 2. tužitelj (s obzirom na to da je 1. tužitelj oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi temeljem čl. 11. st. 1. toč. 5. Zakona o sudskim pristojbama) i to u plaćenom iznosu od 76,45 EUR kao i sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 86,45 EUR, sve sukladno Tarifi sudskih pristojbi.

26.4. Nije priznat zatraženi trošak podneska od 11. ožujka 2026. budući da istim tužitelji samo dostavljaju dokaz o uplati predujma za vještačenje, a što su mogli učiniti i bez podneska pa se ne radi o trošku potrebnom za vođenje parnice.

26.5. Slijedom navedenog tužiteljima je dosuđen ukupan iznos od 2.762,90 EUR sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude do isplate, sukladno čl. 151. stavak 3. ZPP.

U Varaždinu, 29. listopada 2026.

Sutkinja
Dubravka Kraljić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:
1. Tužitelji po punomoćnici Jasmini Tot Solina, odvjetnici iz Varaždina
2. Tuženik po punomoćnicima iz OD Olujić, Pezić & partneri iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088f-65751**

Kontrolni broj: **034c8-2be06-86c37**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.